

„Всичко тѣ дѣлятъ съ насъ: и жито, и кукурузъ, и ечмикъ, и масло, и сирене, и хлѣбъ и пр.“

Хората, у които гостувалъ, го изслушали съ любопитство, и кога той замълчалъ, тѣ съ гордостъ му посочили на котката, която въ това врѣме спокойно си лежала и мъркала свита на кжлбо до огъня, като прибавили: „видишъ ли това животно?“ То е нашъ защитникъ отъ пакостнитѣ мишки.“ „То е тѣхния най-върлъ неприятель и изтрѣбитель.“

Мишка не смѣй да доближи, кога въ кжщи има едно отъ тия животни. „Него го наричатъ *котка*.“ Човѣкътъ не можалъ да се начуди на това толкова полезно и непознато на тѣхъ животно.

Седѣлъ, колкото седѣлъ, на тръгване между другитѣ подарѣци, съ които го изпратили, дали му и една котка. Той, цѣлъ